

urzędów pracy, prawa do zasiłku i stypendium, przysługującego bezrobotnym zamieszkałym w gminach zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym (Dz. U. Nr 31, poz. 177).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. *L. Balcerowicz*

571

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 lipca 1998 r.

w sprawie szczegółowych warunków i sposobu postępowania przy użyciu broni palnej krótkiej przez strażników gminnych.

Na podstawie art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych (Dz. U. Nr 123, poz. 779) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Strażnicy gminni, zwani dalej „strażnikami”, mają prawo do użycia broni palnej krótkiej w stosunku do osób tylko w przypadkach określonych w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych (Dz. U. Nr 123, poz. 779), zwanej dalej „ustawą”.

2. Przez użycie broni palnej krótkiej przez strażników rozumie się oddanie strzału w kierunku osoby w celu jej obezwładnienia, po wyczerpaniu trybu postępowania określonego w § 3.

§ 2. Przy podejmowaniu decyzji o użyciu broni palnej krótkiej strażnicy są obowiązani postępować ze szczególną rozważą, traktując broń palną jako ostateczny środek działania, z zachowaniem warunków określonych w art. 18 ust. 2 ustawy.

§ 3. 1. Strażnicy, przed użyciem broni palnej krótkiej, są obowiązani:

- 1) po okrzyku „STÓJ — STRAŻ GMINNA” wezwać osobę do zachowania zgodnego z prawem, a w szczególności do natychmiastowego porzucenia broni lub niebezpiecznego narzędzia, odstąpienia od bezprawnych działań lub użycia przemocy,
- 2) w razie niepodporządkowania się wezwaniom określonym w pkt 1, zagrozić użyciem broni palnej krótkiej okrzykiem „STÓJ — BO STRZELAM”,
- 3) oddać strzał ostrzegawczy w górę, jeżeli wezwania określone w pkt 1 i 2 okażą się bezskuteczne.

2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy wszelka zwłoka groziłaby bezpośrednim niebezpieczeństwem dla życia lub zdrowia ludzkiego.

3. Użycie broni palnej krótkiej w sytuacji, o której mowa w ust. 2, musi być poprzedzone okrzykiem „STRAŻ GMINNA”.

4. Podczas wykonywania zadań ochrony z bronią strażnik gminny jest obowiązany posiadać przy sobie legitymację służbową oraz świadectwo broni.

§ 4. Broni palnej krótkiej nie używa się w stosunku do kobiet o widocznej ciąży, osób, których wygląd wskazuje na wiek do 13 lat, osób w podeszłym wieku oraz o widocznym kalectwie.

§ 5. 1. Jeżeli wskutek użycia broni palnej krótkiej nastąpiło zranienie osoby, strażnik jest obowiązany, z zachowaniem bezpieczeństwa własnego i innych osób oraz bez zbędnej zwłoki, udzielić jej pierwszej pomocy, a następnie spowodować udzielenie pomocy lekarskiej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, oraz gdy w wyniku użycia broni palnej krótkiej nastąpiła śmierć osoby lub szkoda w mieniu, strażnicy są obowiązani do:

- 1) zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia i niedopuszczania na to miejsce osób postronnych,
- 2) w miarę możliwości, ustalenia świadków zdarzenia.

§ 6. 1. O każdym przypadku użycia broni palnej krótkiej lub jej utraty strażnik jest obowiązany niezwłocznie powiadomić najbliższą jednostkę Policji oraz komendanta straży gminnej lub swojego bezpośredniego przełożonego.

2. O każdym przypadku użycia broni palnej krótkiej lub podjęcia czynności określonych w § 3 strażnik jest obowiązany sporządzić notatkę, która powinna w szczególności zawierać:

- 1) imię i nazwisko strażnika, numer legitymacji służbowej, numer świadectwa broni,
- 2) datę, godzinę i miejsce użycia broni palnej krótkiej,
- 3) okoliczności poprzedzające użycie broni palnej krótkiej,
- 4) skutki użycia broni palnej krótkiej,
- 5) zakres ewentualnego udzielenia pierwszej pomocy,
- 6) dane osobowe ustalonych świadków zdarzenia,
- 7) inne okoliczności zdarzenia, w tym nazwisko lekarza, któremu przekazano osobę poszkodowaną.

§ 7. Do obowiązków komendanta straży gminnej należą:

- 1) zabezpieczenie broni,
- 2) zbadanie, czy użycie broni palnej krótkiej nastąpiło zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- 3) niezwłoczne powiadomienie o każdym przypadku użycia broni palnej krótkiej lub podjęcia czynności określonych w § 3 przełożonego wymienionego w art. 7 ust. 2 ustawy, a jeżeli w wyniku użycia bro-

ni palnej krótkiej nastąpiła śmierć lub zranienie człowieka — również właściwego miejscowo prokuratora.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. *L. Balcerowicz*

572

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 2 lipca 1998 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków uzyskania uprawnień, sposobu obliczania, szczegółowych zasad i trybu wypłacania w 1998 r. osłon socjalnych z tytułu urlopów górniczych, zasiłków socjalnych i jednorazowych wypłat dla zatrudnionych pod ziemią pracowników górnictwa.

Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy budżetowej na rok 1998 z dnia 19 lutego 1998 r. (Dz. U. Nr 28, poz. 156) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 8 maja 1998 r. w sprawie warunków uzyskania uprawnień, sposobu obliczania, szczegółowych zasad i trybu wypłacania w 1998 r. osłon socjalnych z tytułu urlopów górniczych, zasiłków socjalnych i jednorazowych wypłat dla zatrudnionych pod ziemią pracowników górnictwa (Dz. U. Nr 63, poz. 410) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3 w ust. 1 wyrazy „trzy lata” zastępuje się wyrazami „pięć lat”,

2) w § 5 w ust. 2 wyrazy „do trzech lat” zastępuje się wyrazami „do pięciu lat”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki: *J. Steinhoff*

573

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 2 lipca 1998 r.

w sprawie określenia odpadów, które powinny być wykorzystywane w celach przemysłowych, oraz warunków, jakie muszą być spełnione przy ich wykorzystywaniu.

Na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o odpadach (Dz. U. Nr 96, poz. 592) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W celach przemysłowych powinny być wykorzystywane odpady posiadające właściwości umożliwiające, przy aktualnym stanie techniki, technologii i organizacji, ich wykorzystanie, w szczególności odpady, które mogą:

- 1) stanowić surowiec produkcyjny,
- 2) stanowić częściowy lub całkowity zamiennik surowca lub paliwa dotychczas stosowanego w danym procesie produkcyjnym,

3) być stosowane do podniesienia jakości lub efektywności procesu produkcji lub stanu bezpieczeństwa,

4) być stosowane do zmniejszenia negatywnego oddziaływania procesu produkcyjnego na środowisko,

5) stanowić źródło dających się odzyskać surowców,

6) po przetworzeniu stanowić wyroby użytkowe.

2. Wykaz odpadów, o których mowa w ust. 1, określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Przy wykorzystywaniu odpadów, o których mowa w § 1, w celach przemysłowych muszą być spełnione następujące warunki: